

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Tos/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010092
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6220010092.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci odsúdeného L. B., pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Trestného zákona a § 122 ods. 3 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2022, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/34/2020 zo dňa 09.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného L. B. zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 3T/34/2020 zo dňa 09.05.2022 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona nariadil odsúdenému L. B. vykonať trest odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/34/2020 zo dňa 02.06.2020 vo výmere 8 mesiacov. Podľa § 50 ods. 8 Tr. zák. bol odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 15.06.2022. V sťažnosti uviedol, že spôsobenú škodu vo výške 144,71 eur zaplatil dňa 15.06.2022, a to z dôvodu, že nevedel o verejnom zasadnutí súdu a ak by o ňom bol vedel, škodu by uhradil skôr, ešte do konania verejného zasadnutia. Ďalej uviedol, že priestupky, ktoré mali byť dôvodom pre nariadenie výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, sú priestupkami menšieho charakteru, o čom svedčí aj nízka výška sankcií, ktoré mu za ne boli uložené. Na základe uvedeného potom požiadal, aby krajský súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného L. B. nebola podaná dôvodne.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/34/2020 zo dňa 02.06.2020 uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. a) Trestného zákona a § 122 ods. 3 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov. Odsúdenému bola zároveň podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona uložená povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 144,71 eur. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť

dňa 18.08.2020, ktorá právna skutočnosť bola určujúcou pre začatie plynutia skúšobnej doby a táto plynula od 19.08.2020 do 19.02.2022.

Podľa § 50 ods. 4, veta prvá, Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná.

Rozhodujúc vo veci krajský súd považoval procesné zákonné podmienky za dodržané a skutkové zistenia okresného súdu za správne, dôkazne podložené, pričom správne bolo aj ich hodnotenie z hľadiska vedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe. Okresný súd preto dospel k správny právny záverom, s ktorými sa krajský súd stotožnil.

Dňa 19.05.2022 vykonal okresný súd vo veci verejné zasadnutie a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov vykoná.

Jeho záveru krajský súd s poukazom na dokazovaním ozrejmené skutočnosti prisvedčil. Z výpisu z evidencie priestupkov nesporne vyplynulo, že odsúdený sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil spáchania 8 priestupkov rôznej povahy, s prevahou priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých sa dopustil dňa 07.09.2020, 12.12.2020, 05.03.2021, 08.12.2021 a 29.06.2021. Z odpisu registra trestov a z evidencie Generálnej prokuratúry SR vyplynulo, že odsúdený sa počas skúšobnej doby nedopustil ďalšej trestnej činnosti. Zo správ poškodenej spoločnosti je zrejmé, že odsúdený ani do 09.05.2022 nenahradil spôsobenú škodu vo výške 144,71 eur.

V konaní pred okresným súdom bolo nepochybne zistené, že hoci sa odsúdený nedopustil v skúšobnej dobe žiadnej ďalšej trestnej činnosti, jeho správanie bolo opakovane riešené v priestupkovom konaní, o čom svedčia jeho početné záznamy v centrálnej evidencii priestupkov a správnych deliktov. Tu krajský súd dopĺňa, že beztrestnosť je jedným zo znakov vedenia riadneho života, hoci nemusí sama o sebe vždy znamenať, že podmienene odsúdený vedie riadny život a naopak. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmienene odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmienene odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom, alebo nevyhovel uloženým podmienkam (napr. nenahradil škodu spôsobenú trestným činom). Riadny život preto nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Z uvedených zásad vyplýva, že pre konštatáciu, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život, musí byť preukázané, že odsúdený závažným spôsobom porušuje normy spoločenského správania sa.

Páchanie priestupkov svojou povahou súvisiacich s trestným činom, pre ktorý bol odsúdený uznaný za vinného, odôvodňuje záver, že odsúdený nevedol v skúšobnej dobe riadny život (a contrario R 32/99). Početnosť uvedených protiprávnych skutkov obdobnej povahy ako trestný čin, pre ktorý bol L. B. odsúdený, podľa krajského súdu svedčí o laxnom postoji odsúdeného k dodržiavaniu spoločenských noriem počas skúšobnej doby. Ani dobrodenie súdu vo forme uloženia podmieneneho trestu nebolo pre odsúdeného dostatočne motivujúcim faktorom pre zmenu jeho správania, uvedomujúc si povinnosť viesť riadny život, odsúdený rezignoval na dodržiavanie spoločenských noriem a naďalej sa dopúšťal protiprávnej činnosti.

Pre úplnosť je potrebné zdôrazniť, že odsúdený si nespĺnil súdom uloženú povinnosť v skúšobnej dobe podmieneneho odsúdenia nahradiť poškodenej spoločnosti spôsobenú škodu. Trestný zákon v ust. § 50 ods. 2 vyžaduje, aby odsúdený nahradil spôsobenú škodu podľa svojich schopností. Súd mal zo správy poškodenej spoločnosti preukázané, že odsúdený nenahradil spôsobenú škodu ani do dňa 09.05.2022, t. j. ani tri mesiace po uplynutí skúšobnej doby. Podľa tvrdenia odsúdeného škoda bola nahradená dňa 15.06.2022 s tým, že ak by vedel o konaní verejného zasadnutia, škodu by nahradil aj skôr. Z uvedeného je možné usudzovať, že odsúdený bol schopný nahradiť spôsobenú škodu už počas plynutia skúšobnej doby, preto je tiež odôvodnený záver, že odsúdený si túto povinnosť uloženú mu súdom nespĺnil.

S poukazom na uvedené skutočnosti odsúdený vlastným zavinením vytvoril zákonné podmienky pre nariadenie výkonu trestu odňatia slobody podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona. Bolo preto potrebné stotožniť sa s právny záverom okresného súdu, že pôvodne uložený trestom na slobode nebol

u odsúdeného dosiahnutý sledovaný účel, a to aby odsúdeného primäl k náprave, preto na ďalšiu prevýchovu a nápravu odsúdeného je potrebné ďalej pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Krajský súd dodáva, že u odsúdeného neprichádza do úvahy ani rozhodnutie o ponechaní podmienečné odsúdenie v platnosti a predĺženie skúšobnej doby, keďže skúšobná doba podmienečného odsúdenia v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už neplynula.

Okresný súd rovnako nepochybil, keď odsúdeného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na uvedené preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného L. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.